

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **Ing. J. V.**, zastoupen Mgr. Františkem Kelem, advokátem se sídlem Sportovní 451, Tlumačov, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2022, čj. KUZZL-84455/2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 12. 2023, čj. 34 A 1/2023-94,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím z 13. 5. 2022, čj. MMZL 093960/2022, shledal Magistrát města Zlín (dále jen „správní orgán I. stupně“) žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci nejméně o 32 km/hod. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 4 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto usnesení žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Podle krajského soudu rozhodnutí žalovaného není vnitřně rozporné. Tím, že žalovaný v odvolacím řízení provedl ústní jednání a doplnil dokazování, nijak nezpochybnil zákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně rozhodoval za stavu, kdy byla argumentace žalobce pouze velmi obecná, a z tohoto důvodu neprovedl

výslech žalobce. Skutkový stav tak správní orgán I. stupně zjistil dostatečně. Až v rámci odvolání žalobce vznesl konkrétní námitky proti skutkovému stavu, načež žalovaný provedl ústní jednání a doplnil dokazování. V takovém postupu, který je v souladu se zásadou materiální pravdy podle § 3 s. ř., nelze shledat jakékoliv pochybení. Správní řízení představuje jeden celek. Pokud tedy žalobce teprve v odvolacím řízení uvedl skutková tvrzení a k jejich prokázání navrhl důkazy, bylo povinností odvolacího orgánu, je-li to možné, tyto důkazy provést. Tím se žalovaný řídil. V odvolacím řízení se žalobce mohl k věci vyjádřit a klást svědkům otázky, jeho výslech proto nebylo nutné provést. Správní orgány žalobci nijak neznemožnily účinnou obranu jeho procesních práv.

[4] Krajský soud neshledal pochybení v provedeném dožádání. Žalovaný dožádal o provedení ústního jednání správní orgán I. stupně, protože oba svědci (policisté) vykonávali službu v jeho správním obvodu. Odůvodnění dožádání tedy žalovaný založil na úrovni působnosti správních úřadů. Lze přisvědčit žalobci, že by provedení ústního jednání žalovaným nebylo natolik obtížné či zatížené neúčelnými náklady, ovšem nejedná se o skutečnost, která by zakládala neplatnost ústního jednání, nebo by způsobila nezákonnost rozhodnutí žalovaného. Žalobce neuvedl, že by dožádání zasáhlo do jeho procesních práv.

[5] Žalovaný podle krajského soudu dostatečně zjistil skutkový stav ve vztahu k rychlosti vozidla žalobce v době měření. Žalobce tvrdil, že pro správné měření rychlosti mají být doloženy tři snímky. Krajský soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že snímek ze silničního rychloměru LaserCam4 (dále jen „rychloměr“) založený ve správním spisu dokládá naměřenou rychlost vozidla žalobce. Po zvážení veškeré žalobní argumentace totiž o přestupkovém jednání žalobce neměl pochybnosti.

[6] Jako důkaz před soudem bylo provedeno dalších pět různých snímků, na kterých bylo vyfoceno vozidlo žalobce, uvedeno datum, čas a místo pořízení snímku, vzdálenost vozidla od měřicího zařízení a změřená okamžitá rychlost. Krajský soud neměl důvodné pochybnosti o pravosti nově doložených snímků. Na všech bylo uvedeno shodné číslo, které identifikuje měření jednoho vozidla. Do přestupkového řízení byl postoupen snímek, který zaznamenal nejvyšší okamžitou rychlost. Možnost doložit i další snímky (i více než tři) dokládá návod k obsluze rychloměru. Z výpovědi policisty sice vyplynulo, že pořídil tři snímky, zároveň však uvedl, že dokumentaci pro přestupkové řízení sám nezpracovává. Správnost měření tak nevyvrací zjištění, že rychloměr zdokumentoval více snímků než jen tři, jak požadoval žalobce.

[7] Ověřovací list Českého metrologického institutu k použitému rychloměru, jímž se prokazuje, že dané zařízení vykazuje požadované metrologické vlastnosti, je podle krajského soudu odborné a objektivní.

[8] Výpočet pravděpodobné rychlosti vozidla žalobcem je spekulativní, protože čas pořízení jednotlivých snímků je zaznamenán pouze v celých vteřinách. V případě žalobce se okamžitá rychlost měří laserem, který zmáčknutím spouště vyšle laserový paprsek k měřenému objektu za 0,3 sekundy. Čas pořízení snímku se však zaznamenává pouze v celých vteřinách, a nelze proto rychlost vozidla počítat z údajů uvedených na snímcích. To, že čas pořízení snímku není určující dokládá i návod k obsluze rychloměru. Pravost

pokračování

snímku ve správním spisu neovlivní ani rozdílný časový údaj (rozdíl spočívá v jedné sekundě) na snímku a v tabulce pod tímto snímkem. Krajský soud upozornil, že tato námitka byla uplatněna po uplynutí zákonem stanovené lhůty k podání žaloby. Jak fotografie založená ve správním spisu od počátku přestupkového řízení, tak ostatní fotografie, prokazují, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 32 km/hod.

[9] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Stěžovatel uvádí, že kasační stížnost je přijatelná. Soudy mají vyslovit závazný právní názor k pravidlům postupu Policie ČR při používání rychloměru, při vyhodnocení měření a dokládání výstupů v přestupkovém řízení. Z dokazování před správními orgány vyplývá nepřipustná praxe spočívající v tom, že Policie ČR předkládá správnímu orgánu jako důkaz pouze selektivně vybrané snímky, které mají usvědčit podezřelého z přestupku, a naopak důkazy ve prospěch podezřelého zadržuje.

[10] Krajský soud podle stěžovatele vycházel v bodech 45 a 50 napadeného rozsudku z důkazů, které nebyly při jednání provedeny, a stěžovatel neměl možnost se s nimi seznámit. Pokud je výpočet rychlosti vozidla stěžovatele spekulativní s ohledem na čas jako jednu ze vstupních hodnot pro výpočet, jsou spekulativní i výpočty krajského soudu v bodě 48 napadeného rozsudku. Stěžovatel svůj výpočet založil na podkladech žalovaného. Správní orgány nepostupovaly v souladu s § 3 s. ř. Krajský soud i správní orgány nerespektovaly princip presumpce neviny a zásadu rozhodování ve prospěch obviněného. Podklady žalovaného potvrzují pochybnost o tom, o kolik km/hod překročil stěžovatel nejvyšší povolenou rychlost v obci. Z návodu k obsluze rychloměru vyplývá, že v ručním režimu musí obsluha zařízení pořídit tři snímky, což potvrdil žalovaný i jeden z policistů při výslechu. V přestupkovém řízení je nutné předložit všechny tři snímky o provedení měření rychlosti v ručním režimu, a na jejich základě posoudit skutečnou rychlost vozidla. Jeden snímek není věrohodným důkazem, a nenaplní požadavky § 3 s. ř. Proto nelze rozhodnout na základě správního spisu, který obsahuje pouze jeden snímek z měřicího cyklu, doplněného fotografiemi, které se nevztahují k jednomu měřicímu cyklu a o jejichž pravosti lze pochybovat. Správní orgány ovlivňuje zkušenost s jinými způsoby měření (radarová či úseková), které se od laserového rychloměru výrazně liší.

II. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud se předně zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, *Ostapenko*).

[12] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[13] Podle stěžovatele nepředstavuje jeden snímek založený ve správním spisu věrohodný důkaz. Pokud návod k obsluze rychloměru předpokládá pořízení tří snímků rychloměrem, měly by být všechny součástí správního spisu, aby byl naplněn § 3 s. ř.

[14] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je pro řízení o přestupku zásadní, zda správní orgány opatří takovou sadu důkazů, z níž lze po jejich řádném zhodnocení učinit závěr o tom, že se obviněný skutku dopustil a zároveň neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění. Pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu daného rychloměru (rozsudky NSS z 14. 5. 2015, čj. 7 As 83/2015-56, z 15. 8. 2019, čj. 10 As 36/2019-33, bod 20, z 22. 7. 2020, čj. 6 As 69/2020-33, body 10-11, z 23. 6. 2022, čj. 7 As 124/2020-32, body 15-16, či z 13. 3. 2024, čj. 6 As 194/2023-30, body 11-12). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 s. ř., tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Z uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že při prokazování přestupku není podstatné, o jaký druh rychloměru se jedná, či kolik snímků rychloměru je součástí správního spisu. Podstatná je sada důkazů, která dostatečně podloží závěry o spáchání daného přestupku.

[15] Podle krajského soudu překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci stěžovatelem potvrzuje snímek z rychloměru zobrazující vozidlo stěžovatele se záměrným křížem přímo na čelní masce vozidla, datum, čas a místo měření, včetně hodnoty naměřené rychlosti, a dále snímek zachycující registrační značku vozidla. Ověřovací list daného rychloměru byl také součástí správního spisu, protože si ho vyžádal žalovaný pro vypořádání odvolacích námitek stěžovatele (správní spis žalovaného č. l. 53 a 54). Podle krajského soudu z těchto důkazů ani z dalších podkladů obsažených ve správním spisu neplynou pochybnosti o správnosti měření, a to ani po provedení dokazování před soudem. Provedení důkazu dalšími snímky toliko potvrdilo postup předvídaný návodem k obsluze rychloměru, tedy že rychloměr vozidlo měří vícenásobně. Dokazování však nezpochybnilo záznam o naměřené rychlosti vozidla stěžovatele, která překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o nejméně 32 km/hod. Provedením dokazování krajský soud vyvrátil domněnku stěžovatele, že ostatní snímky zpochybňují správnost průběhu měření. V postupu krajského soudu Nejvyšší správní soud neshledal žádné, natožpak zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[16] Je důležité připomenout, že důvod přijatelnosti kasační stížnosti spočívající v dosud neřešené právní otázce se ze své povahy týká otázek obecnějších, resp. dopadá na výklad právních předpisů, jež má (zobecnující) význam pro další soudní i správní praxi (usnesení NSS z 11. 8. 2023, čj. 8 As 120/2022-28). Smyslu institutu přijatelnosti kasační stížnosti by zjevně odporovalo, pokud by kasační soud považoval za otázku dosud nejudikovanou poskytnutí metodického návodu k práci s výstupy rychloměru LaserCam4.

pokračování

[17] Ani ostatní námitky stěžovatele nesvědčí přijatelnosti kasační stížnosti. Podle stěžovatele krajský soud vycházel v bodech 45 a 50 napadeného rozsudku z důkazů (návod k obsluze programu Archiv, kopie fotografie z jiného správního spisu), které nebyly při jednání provedeny, a stěžovatel neměl možnost se s nimi seznámit. Tento argument stěžovatele ovšem neodpovídá obsahu napadeného rozsudku. Krajský soud nezaložil své posouzení na zmíněných důkazech. Podklady z jiného správního spisu krajský soud zmínil pouze v rekapitulaci z jednání v bodě 29 napadeného rozsudku. Ostatní snímky (krajskému soudu bylo dodáno snímků sedm) v bodě 45 rozsudku zmínil jen proto, aby vysvětlil, proč jsou irrelevantní (dva snímky byly shodné a jeden byl doložený již v přestupkovém řízení). Návod k obsluze programu Archiv krajský soud zmínil, aby odlišil tento návod od návodu k obsluze rychloměru, který je součástí správního spisu. Výpočty v bodě 48 napadeného rozsudku krajský soud uvedl pouze pro odůvodnění svých závěrů o tom, že čas pořízení fotografií, který je u nich uveden, není pro správné změření rychlosti určující. Krajský soud neuvedl žádné výpočty, které by měly vliv na posouzení věci. Jelikož se krajský soud zcela zjevně v napadeném rozsudku nedopustil jakéhokoli stěžovatelem tvrzeného pochybení, natož hrubého pochybení, které by zakládalo přijatelnost těchto kasačních námitek, jsou i tyto kasační námitky nepřijatelné.

III. Závěr a náhrada nákladů řízení

[18] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[19] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 53, a usnesení NSS z 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 18). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nevznikly mu však náklady nad rámec běžné úřední činnosti, pročež se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. listopadu 2024

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu